

moderate Mand, som det aldrig kunde falde ind at række efter et større Fremskridt, naar han kan se sit Snit til at faa et mindre. Hvorfor skal man række sig og strække sig og kæmpe for at faa noget godt; naar man ved at tale livligt, som det ærede Medlem gør, maaske kan faa noget mindre godt, saa nøjes man med det. Det er den moderate Linie, som der altid har været i det ærede Medlems Politik, den Linie, han følger den Dag i Dag.

Det er slaaende for mig at høre det ærede Medlem fra Assens staa her i Dag som den egentlige Hovedordfører for — skulle vi kalde det — Delegationen. For det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) er jo bleven ganske distanceret i Debatten af det ærede Medlem fra Assens. Der er noget underligt i at se, at det netop er her paa Valgrettens Omraade, at det ærede Medlem fra Assens nu kan staa som den, der tolker de Meninger og Følelser, som raade indenfor Delegationen: indenfor „de 27“, indenfor den 11 Mands-Gruppe, som er sprængt ud af Reformpartiet, og endelig indenfor de Moderate, som det ærede Medlem fra Assens selvfølgelig staaar nærmest. Jeg tror dog, hans Hjerte er ved at slaa lige varmt for alle tre Partier. Jeg siger, det er ganske mærkeligt at se, at det netop finder Sted paa dette Spørgsmaal. Jeg mindes, at i 1903, da vi forhandlede om Valgretsloven her i Tinget, stod det ærede Medlem fra Assens ikke slet saa venligt f. Eks. overfor det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) eller overfor de andre ærede Medlemmer, som han nu er Ordfører for. Men Historien gentager sig. Det ærede Medlem fra Assens mente den Gang, at et Ændringsforslag, som vi vare 16 i Reformpartiet der den Gang stillede, om Kvinders og Tyendes Valgret, var en Paradehest, noget at lave Agitation paa, det var det hele. Det ærede Medlem fra Assens blev den Gang skarpt tilrettevist af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, som sagde, at der var ikke Tale om Agitationsnummer fra Reformpartiets Side, ikke Tale om Paradehest, om, at man her stillede Forslag for at takkes Socialdemokraterne, det burde det ærede Medlem fra Assens vide. Det er ganske morsomt i Dag at høre Underordføreren for Delegationen, det ærede Medlem fra Frederikssund, staa paa samme Maade og tale om Agitationsnummer og Paradehest med Hensyn til det Forslag, her er fremsat angaaende Valgretten, ganske morsomt at se, hvorledes

Historien gentager sig, men ikke absolut opbyggeligt at se, hvordan de, som den Gang stod som skarpe Modstandere overfor hinanden netop paa Valgretsspørgsmaalet, nu kunne staa som de enige, hvorledes netop de Anskuelser, som den Gang næredes af det ærede Medlem fra Assens, nu ere blevne de raadende indenfor Delegationen. Jeg indrømmer, den politiske Linie hos det ærede Medlem fra Assens er der den Dag i Dag som den Gang, men den Tilslutning, han nu faar, er fra dem, som den Gang stod som hans Modstandere, den Gang stod som Venstremænd, den Gang kaldtes radikale.

Nu kan det ærede Medlem — undskyld, at jeg taler om det nu — med et stort Smil se ud over den Skare, der lytter efter ham, naar han har Ordet her i Tinget. Han har Tingets Øre! Ja, særlig hos de Herrer, der høre under Delegationen, ogsaa det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, og han kan staa med sit store Smil og sige: Det var alligevel mig, der havde Ret. Der er noget vist opbyggeligt i at se den Stilling, det ærede Medlem fra Assens indtager nu, og den Stilling, som det ærede Medlem fra Assens indtog for kun nogle faa Aar siden. Men det er sandelig ikke morsomt at se, hvordan Folk, som den Gang vare Venstremænd, og som stod imod den moderate Politik, lidt efter lidt ere faldne det ærede Medlem for Fode, saa at han staaar som Hovedordfører i denne Sag.

Jeg har nogle Bemærkninger at gøre til, hvad der er sagt om det foreliggende Spørgsmaal, og det er selvfølgelig, at jeg først og fremmest retter disse Bemærkninger til det ærede Medlem fra Assens. Da det ærede Medlem før talte om, at de Radikale bedre kunde lide Berg nu, efter at han er død, end medens han levede, tillod jeg mig at sige: Aah! Det syntes det ærede Medlem fra Assens ikke om. Jeg skal dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa — for Resten troede jeg, at han vidste det —, at medens Berg levede, stod i alt Fald jeg sammen med Berg. Det ærede Medlem mente at kunne vise den store Uenighed, der har været mellem Berg og, skal vi sige, Hørup i den Tid, da Berg levede, derved, at Hørup en Gang havde sagt „ordinær Rumlepotte“ om Berg. Ja, det vide vi jo, det er rigtigt, og det er lige saa rigtigt, at Berg en Gang har sagt „Luskepete“ om Hørup. Men det er det mærkelige derved, at til Trods for, at disse Ord vare faldne fra disse forskellige Mænd om hinanden, skete det, at den Gang, da